

ศาสนาของเรา มากไปกว่านั้น เยาวชนชะละฟีส่วนใหญ่ไม่ยอมรับ “การแสวงหาบุญ” ของพวกอิกวานเทา เนื่องจากการปฏิบัติจริงของพวกอิกวานเทาตามที่พวกเราได้เห็นเป็นประจักษ์นั้น ไม่ต่างอะไรกับพวกสับลับที่พูดเรื่องมารยาทอิสลาม แต่ตนเองไม่เหลือแม้แต่มารยาทตามสามัญสำนึก ดังที่เราได้เห็นความถ้อยจากพระครูของพวกเขาได้เป็นอย่างดี นับตั้งแต่คำทอบุคคลอื่นว่า ไว้คราเหมือนหางหมา, หวีมเหมือนกะเทย, ญ่น้ำลายบนเวทีศาสนาและสารพัดความเยอหยิ่งจองหองของพระครูอิกวานเทา พฤติกรรมสฤนต่ำตมเช่นนี้ยังส่งทอดไปถึงพวกลูกหาบอิกวานเทาหลายคน ตั้งแต่ศิลาป็นหน้าโง่ที่คำทอผู้อื่นด้วยคำว่า “ลูกหมา หิง ะ” ในขณะที่เดียวกันตนเองกลับหันไปทำรายการคู่กับเหล่าสตรีโอดโณมของเหล่าผู้ปฏิเสธ หรือลูกศิษย์ของพระครูอิกวานบางคนก็มีเรื่องอื้อฉาว “ตีท้ายครัวคนอื่น” และที่เลวร้ายกว่ากรณีใดทั้งหมดก็คือ การที่ลูกศิษย์ผู้พิทักษ์พระครูอิกวานเทาบางคนถึงขั้นก่อคดีอาชญากรรมสะเทือนขวัญคนทั้งประเทศมาแล้วด้วยซ้ำ เรื่องราวสกปรกโสโครกเช่นนี้ ข้าฯ ไม่เคยพบเห็นจากคนกลุ่มใดนอกจากอิกวานเทาสกปรกเท่านั้น และพวก “แสวงรู้” บางคนก็ยังเพิกพูนกลุ่มก้อนของตนเองว่าคือ “วัยรุ่นผู้พิทักษ์ความจริง” ได้อย่างไม่ละอายแก่ใจ!

📖 ชัยคุบกร อูซัยด رحمه الله กับการตอบโต้ผู้รู้ของสำนักอัลอะชาอิเราะฮ์

ชัยคุบกร อูซัยด رحمه الله มีหนังสือเล่มหนึ่งที่ท่านเขียนขึ้นเพื่อเตือนมุสลิมให้ระวังหนังสือของชัยคุอะลีย อัศศอบูนียะและอะกิดะฮ์แนวอะชาอิเราะฮ์ซึ่งชัยคุอัศศอบูนียะยึดถืออยู่ หนังสือเล่มนี้เป็นหนึ่งในสิ่งที่ชี้ให้เห็นว่าท่านชัยคุบกรมีแนวทางที่ตรงกันข้ามกับแนวทางที่พวกอิกวานเทายึดถือกันอยู่

ท่านชัยคุบกร อูซัยด رحمه الله ได้กล่าวว่า

وَهَذِهِ الرُّدُودُ مِنْ عُلَمَاءِ أَهْلِ السُّنَّةِ لَا يُرَادُ بِهَا تَعْرِيفُ الرَّجُلِ وَكَشْفُهُ بَأْثَهُ خَلْفِي صُوفِيٍّ، يَغْتَلِمُ فِي التَّعَصُّبِ الْمَذْهَبِيِّ فَهُوَ أَهْوَنُ مِنْ أَنْ يُلْتَمَسَ إِلَيْهِ، لَكِنَّهُ لَمَّا حَثَّ الْخَطِيءُ بِمَيَادِينِهِ الثَّلَاثَةِ الْمَذْكُورَةِ الَّتِي يُحْسِنُ الرَّكْضَ فِيهَا، أَنْبَرَى لِصَنِيعِهِ أَهْلُ السُّنَّةِ دِفَاعًا عَنْ كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى، وَصَيَانَةً لِسُنَّةِ نَبِيِّهِ مِنْ عَثِّ الْمُتَعَالِمِينَ، وَتَأْوِيلِ الْجَاهِلِينَ.

“และการตอบโต้เหล่านี้จากเหล่านักวิชาการแห่งอะฮฺลฺซุนนะฮฺ (ต่ออัสศอบูนียฺ-ผู้แปล)⁴⁴⁹ มิได้มีเจตนาเพื่อการเปลี่ยนผ้าชายผู้นี้ (การแฉ) และการเปิดโปงเขาว่าแท้จริงเขาเป็น ผู้ที่มีแนวคิดตามคนรุ่นหลัง (เคาะละฟีย) เป็นพวกศุฟิย์ผู้ซึ่งกำหนดกระสันใคร่อยู่ในความคลั่ง ใคล้ทางมัซฮับ ทั้งนี้เพราะเขานั้นเป็นผู้ที่กระจ้อยร่อยเกินกว่าที่จะได้รับความสนใจ แต่ทว่า เมื่อเขาได้เร่งฝีเท้า (เร่งรีบกระทำการ) ในสมรภูมิทั้งสามของเขาที่ถูกระบุไว้ ซึ่งเขาทำได้ดีใน การวิ่ง (โลดแล่น) ในสมรภูมินั้น เหล่านักวิชาการอะฮฺลฺซุนนะฮฺจึงได้ปรากฏตัวขึ้น (รุกขึ้นมา) เผชิญหน้าต่อการกระทำของเขาเพื่อเป็นการปกป้องคัมภีร์ของอัลลอฮฺผู้ทรงเกรียงไกร และ เพื่อคุ้มครองซุนนะฮฺของนบีของพระองค์ ﷺ ให้พ้นจากการเล่นสนุก (การย่ำยี) ของพวกอวดรู้ และการตีความบิดเบือนของพวกคนเขลา”⁴⁵⁰

ท่านชัยคุบกร อูบัยดฺ ได้กล่าวว่า

قَوْلُهُ: (وَلَكِنْ لَا نَحْكُمُ بِضَلَالَتِهِمْ. . وَلَيْسَ كُلُّ خَطَايَا يُعْتَبَرُ ضَلَالًا). مَذْهَبُ أَبِي الْحَسَنِ الْأَشْعَرِيِّ - رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى - اللَّذَانِ رَجَعَ عَنْهُمَا (الْإِعْتِرَالُ، وَمَذْهَبُ ابْنِ كَلَّابٍ) هُمَا مِنْ مَسَائِلِ الْكَلَامِيِّينَ الْمُتَبَدِّعَةِ. قَالَ ابْنُ عَبْدِ الْبَرِّ الْمَالِكِيُّ م / سَنَةِ ٤٦٢ هـ - رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى - فِي ((جَامِعِ بَيَانِ الْعِلْمِ وَفَضْلِهِ)) : (ص / ٣٦٥ - ٣٦٦) وَعَنْهُ ابْنُ الْقَيِّمِ - رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى - فِي ((الصَّوَاغِقِ الْمُرْسَلَةِ)) : (٤ / ١٢٧) : (وَكُلُّ مُتَكَلِّمٍ هُوَ مِنْ أَهْلِ الْأَهْوَاءِ وَالْبِدَعِ عِنْدَ مَالِكٍ وَأَصْحَابِهِ أَشْعَرِيًّا كَانَ أَوْ غَيْرَ أَشْعَرِيٍّ) اهـ.

فَالْتَمَشْعُرُ هَذَا بِدْعَةٌ مُخَدَّتَةٌ، وَكُلٌّ أَخَذَ بِهَا بِحَسَبِهِ، فَفُرِّقَ بَيْنَ الْمُعَانِدِ وَالْمُكَابِرِ وَمَنْ تَوَلَّى عِنْدَ عُلَمَاءِ السَّلَفِ وَعَرَفَ كُتُبَ السُّنَنِ وَالْأَثَرِ، وَبَصُرَ فَلَمْ يُبْصِرْ، وَبَيَّنَ مَنْ ضَعُفَ عَنْ هَذَا لِجَهْلِهِ بِهِ، أَوْ ضَعُفَ إِدْرَاكُهُ، وَهَكَذَا. . وَنَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ نُكْفَرَ مُسْلِمًا.

⁴⁴⁹ ชัยคุบกร อูบัยดฺเขียนประโยคนี้ขึ้นหลังจากได้กล่าวถึงหนังสือทั้ง 22 เล่มที่นักปราชญ์อะฮฺลฺซุนนะฮฺได้ลุก ขึ้นมาตอบโต้ข้อเขียนของอัสศอบูนียฺ!

⁴⁵⁰ บักรฺ บินอับดิลละฮฺ อูบัยดฺ, *อัตตะฮฺลีสฺมินมุคตะเคาะรอตมุฮัมมัดอะลียฺอัสศอบูนียฺ* พิมพ์ที่ฟัซรอะยะลียฺฮิตัน ปิฮาทมุฮิมมะฮฺลียะฮฺอิลูลุละมาอฺ, พิมพ์ครั้งที่ 3 (มักกะฮฺอัลมุกัรเราะมะฮฺ: วิชาเราะตุลอิลามิลลิฆฏูอาต, 1410), หน้า 10.

“คำกล่าวของเขา (อัศศอบูนีย) ที่ว่า: แต่ทว่าเราจะไม่พิพากษาว่าพวกเขา (อัลอะฮาอิเราะฮฺ) หลงผิด...และไม่ใช้ว่าทุกความผิดพลาดจะถูกพิจารณาว่าเป็นความหลงผิดเสมอไป

ทั้งสองแนวทางของท่านอบุลฮะซัน อัลอัซซะรี (ขออัลลอฮฺทรงเมตตาท่าน) อันซึ่งตัวท่านได้ละทิ้งแนวทางทั้งสองมาแล้วนั้น (อันได้แก่แนวคิดมุตะชีละฮฺและแนวคิดของอิบนุกุลลาบ) ทั้งสองแนวทางนั้นเป็นส่วนหนึ่งจากวิถีทางเดินของพวกนักกะลามที่อุตริความหลงผิดขึ้นในศาสนา ท่านอิบนุอับดิลบาร อัลมาลิกีย์ ร.ฮ. (สิ้นชีพปี ฮ.ศ. 462 - ขออัลลอฮฺทรงเมตตา) ได้ระบุไว้ในหนังสือ ญามิอุบะยานิลอิสมวะฟีฎลิฮิ และท่านอิบนุก็อยยิม (ขออัลลอฮฺทรงเมตตา) ได้รายงานต่อมาจากท่านไวใน อัศเศาะวาอิคอัลมุรชะละฮฺ ว่า: **นักกะลามทุกคนถือเป็นพวกตามอารมณ์ใฝ่ต่ำและเป็นพวกก่ออุตริกรรมในศาสนา ณ ที่อิมามมาลิกและสาธุศิษย์ในมัสญิดของท่าน ไม่ว่าคนผู้นั้นจะเป็นอัซซะรีหรือไม่ใช่อัซซะรีก็ตาม**

ดังนั้นการฝึกฝนในแนวคิดอัลอะฮาอิเราะฮฺ (อิตตะมัซซุร) นี้ คืออุตริกรรมที่เกิดขึ้นใหม่ (บิตอะฮฺ) และทุกคนที่ยึดถือมันไว้ก็มีระดับที่แตกต่างกันไป ดังนั้นจึงถูกจำแนกออกจากกันระหว่าง: (1) ผู้ที่ตื้อรั้นและผู้ที่จองหองและผู้ที่ได้คลุกคลีอยู่กับบรรดานักวิชาการชะลัฟและได้รู้จักตำราอัสซุนนะฮฺและอัลอะษัร และได้รับการชี้แจงความจริงให้เห็นแจ้งแล้วแต่กลับไม่รู้แจ้งเห็นธรรมเสียที กับ (2) ผู้ที่ไม่สามารถเข้าถึงความจริงนี้อันเนื่องมาจากความไม่รู้ของเขา หรือผู้ที่ความสามารถในการรับรู้ของเขาเป็นที่อ่อนแอ และกรณีอื่น ๆ ก็เป็นในลักษณะเดียวกันนี้...และเราขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮฺจากการที่จะไปให้สถานะกาฟิรต่อมุสลิมคนใด”⁴⁵¹

ข้อเขียนข้างต้นของท่านชัยคุบการ์ ร.ฮ. ตรงข้ามอย่างสิ้นเชิงกับจุดยืนของพวกอิกวานเทฮาที่พยายามมาตลอดในการที่จะบอกสังคมว่า “อัลอะฮาอิเราะฮฺคือ แนวทางซุนนะฮฺ!” ทั้งที่ชัยคุบการ์ตัดสินอัลอะฮาอิเราะฮฺว่าคือกลุ่มหลงผิด!

ท่านชัยคุบการ์ ร.ฮ. ได้กล่าวในอีกจุดหนึ่งของหนังสือว่า

⁴⁵¹ บักร บินอับดิลละฮฺ อุบัยด, *อิตตะฮฺลัลมินมุตะเศาะรอตมุฮัมมัดอะลียั้ศศอบูนียฟีตตัฟซีระยะลียัตันบิฮาดมุฮัมมะฮฺลิบะอฎิลอะลามะฮฺ*, หน้า 43.

وَفِي كِتَابٍ ((رَدُّ الْكَوْثَرِيِّ عَلَى الْكَوْثَرِيِّ)) لِأَحْمَدَ بْنِ الصَّدِّيقِ الْغَمَارِيِّ، أَمْثِلَةٌ كَثِيرَةٌ، وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا فِي جَوَانِبِ مِنَ الْإِعْتِقَادِ. وَهَذِهِ سِلْسِلَةُ الْفَسَادِ وَوَسِيلَةُ الْإِفْسَادِ لِلْعُلُومِ وَلَا سِيَّمَا الشَّرْعِيَّاتِ، تَرَاهَا مُتَّبَاعَةً لَدَى ((أَهْلِ الْأَهْوَاءِ))، وَلَا نَزَالَ نَطْلُعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ مِنْ وَقْتٍ إِلَى آخَرٍ.

“และในหนังสือ ร็อดดุลเกาะษะรียอะลัลเกาะษะรีย (การตอบโต้อัลเกาะษะรียด้วยคำพูดของอัลเกาะษะรียเอง-ผู้แปล)ของท่านอะฮฺมัด บินอัศศิดดีก อัลฮุมารีย رحمه الله นั้น มีตัวอย่างอยู่อย่างมากมาย และพยานคนหนึ่งจากคนในของพวกเขาเองได้เป็นพยานไว้แล้วในแง่มุมต่าง ๆ จากเรื่องของหลักศรัทธา (คือพยานจากคนในกลุ่มเดียวกันเสียเองที่ยืนยันความผิดพลาดในแง่มุมต่าง ๆ จากในเรื่องหลักศรัทธาของอัลเกาะษะรีย-ผู้แปล) และนี่คือห่วงโซ่แห่งความเสื่อมเสียและเป็นเครื่องมือแห่งการสร้างความเสียหายต่อศาสตร์ต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิชาการทางศาสนา ซึ่งคุณ将会เห็นความเหลวแหลกเหล่านี้นี้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ณ ที่พวกตามอารมณ์ใฝ่ต่ำ และเรายังคงตรวจพบการทรยศ (บิดเบือนสังขธรรม) ที่มาจากพวกเขาจากในห้วงเวลาหนึ่งไปสู่อีกห้วงเวลาหนึ่ง”⁴⁵²

หนังสือของอัลฮุมารีย رحمه الله เล่มนี้ที่ท่านชัยคุบกร رحمه الله แนะนำ คือหนังสือที่ตำหนิทั้งอัลเกาะษะรียและแนวทางอัลอะชาอิเราะฮ์ไว้อย่างรุนแรง จุดยืนของชัยคุบกรข้างต้นนี้แตกต่างราวฟ้ากับเหวเมื่อเทียบกับจุดยืนของพวกอิกวานสีเทา

ในท้ายเล่มของหนังสือ ท่านชัยคุบกร رحمه الله ได้ปิดหนังสือของท่านด้วยคำพูดที่ร็อดอนรากเหง้าอันมดเท็จของกลุ่มอิกวานเทาไว้ว่า

وَهَذَا الْكَلَامُ مِنْ ابْنِ الْقَيْمِ - رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى - : مُسْتَلٌّ مِنْ مَشْكَاتِ النُّبُوَّةِ، الرَّامِيَّةِ إِلَى حِرَاسَةِ الشَّرِيعَةِ بِنَصَبِ عَامِلِ الْإِحْتِسَابِ ؛ لِضَرْبِ كُلِّ بَنَانٍ يُرِيدُ أَنْ يَخْطُ فِي وَحْدَةٍ صَفِّ الْأُمَّةِ سَطُورَ الْفُرْقَةِ وَالْإِخْتِلَافِ، وَمُزَاحِمَةِ اعْتِقَادِ السَّلَفِ وَالْفَضَاءِ عَلَيْهِ.

⁴⁵² บักรฺ บินอับดิลละฮฺ อูบัยดฺ, อัดตะฮฺลีสฺมินมุคตะเศาะรอตมุฮัมมัดอะลียอัครฺคอบูนียฺฟิตตฺฟชีรวะยะลียิตัน บิฮาดมุฮิมมะฮฺลิบะอฺญิลุลอะมาอฺ, หน้า 23.

“และคำกล่าวนี้ของท่านอิบนุลก๊อยยิม ขออัลลอฮฺทรงเมตตา เป็นถ้อยคำที่ถูกหยิบยกมาจากตะเกียงแห่งนุบูวะฮฺ (ความเป็นนบี) ซึ่งมีเป้าหมายเพื่ออารักขาบทบัญญัติศาสนา ด้วยการจัดตั้งผู้ทำหน้าที่แห่งการตรวจสอบ (กำกับความถูกต้องทางศาสนา) เพื่อฟาดฟันลงบนทุกปลายนิ้วที่มุ่งหมายจะขีดเขียนเส้นบรรทัดแห่งความแตกแยกและความขัดแย้งลงบนแถวแห่งเอกภาพของประชาชาติและเส้นบรรทัดแห่งการเปื้อนดับหลักความเชื่อของบรรดาชะลัฟและการกำจัดมันให้สิ้นซากไป”

وَالَّذِينَ يَلُؤُونَ آلْسِنَتَهُمْ بِاسْتِنكَارٍ نَقْدِ الْبَاطِلِ وَإِنْ كَانَ فِي بَعْضِهِمْ صَلَاحٌ وَخَيْرٌ، لَكِنَّهُ الْوَهْنُ، وَضَعُفُ الْعَزَائِمِ حِينَئِذٍ، وَضَعُفُ إِذْرَاكِ مَذَارِكِ الْحَقِّ، وَمَنَهِجِ الصَّوَابِ أَحْيَانًا، بَلْ فِي حَقِيقَتِهِ مِنْ ((التَّوَلَّى يَوْمَ الرَّحْفِ)) عَنْ ((مَوَاقِعِ الْجَرَّاسَةِ)) لِلَّيْنِ اللَّهِ وَالذَّبِّ عَنْهُ، وَحِينَئِذٍ يَكُونُ السَّكَيْتُ عَنْ كَلِمَةِ الْحَقِّ كَالنَّاطِقِ بِالْبَاطِلِ فِي ((الْإِنْمِ)) قَالَ أَبُو عَلِيٍّ الدَّقَاقُ: ((السَّكَيْتُ عَنِ الْحَقِّ شَيْطَانٌ أَخْرَسُ وَالْمُتَكَلِّمُ بِالْبَاطِلِ شَيْطَانٌ نَاطِقٌ)). وَالنَّبِيُّ ﷺ يُخْبِرُ بِافْتِرَاقِ هَذِهِ الْأُمَّةِ إِلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، وَالتَّجَاةُ مِنْهَا لِوَاحِدَةٍ عَلَى مِنْهَاجِ النَّبُوَّةِ، أُيْرِدُ هَؤُلَاءِ اخْتِصَارَ الْأُمَّةِ إِلَى فِرْقَةٍ وَجَمَاعَةٍ وَاحِدَةٍ مَعَ قِيَامِ التَّمَايُزِ الْعَقْدِيِّ الْمُضْطَرِبِ!؟

أَمْ أَنَّهَا ((دَعْوَةٌ إِلَى وَحْدَةٍ تُصَدِّعُ كَلِمَةَ التَّوْحِيدِ)) فَاحْذَرُوا. وَمَا حُجَّتُهُمْ إِلَّا الْمَقُولَاتُ الْبَاطِلَةُ: (الْحَقُّ وَاضِحٌ وَلَا دَاعِيَ لِلرَّدِّ)، (الْحُرِّيَّةُ فِي الْاِعْتِقَادِ)، (لَا تُثْبِرُوا الْخِلَافَ هَذَاكُمْ اللَّهُ)، (تَلْتَقِي فِيْمَا اتَّفَقْنَا عَلَيْهِ وَيَعْدِرُ بَعْضُنَا بَعْضًا فِيْمَا اخْتَلَفْنَا فِيهِ)، وَهَكَذَا. وَأَضْعَفُ الْإِيْمَانِ أَنْ يُقَالَ لَهُؤُلَاءِ: هَلْ سَكَتَ الْمُبْطِلُونَ لِنِسْكَتِ، أَمْ أَنَّهُمْ يُهَاجِمُونَ الْاِعْتِقَادَ عَلَى مَرَأَى وَمَسْمَعٍ وَيُطْلَبُ السُّكُوتُ؟ اللَّهُمَّ لَا....

“และบรรดาผู้ที่ปิดลิ้นของพวกเขาเพื่อคัดค้านการวิพากษ์วิจารณ์ความเท็จนั้น แม้ว่าในบางคนของพวกเขาจะมีคุณธรรมและความดีงามอยู่ แต่ทว่ามันคือความอ่อนแอและความย่อหย่อนของปณิธานในบางคราว และเป็นความอ่อนด้อยของการรับรู้เข้าถึงมรรควิธีแห่งสัจธรรมและแนวทางแห่งความถูกต้องในบางครั้ง ยิ่งไปกว่านั้น ในความเป็นจริงแล้วมันคือส่วนหนึ่งจากการหันหลังหนีในวันประจันบาน (ละทิ้งหน้าที่ในสงคราม) ออกจากจุดอารักขาต่อศาสนาของอัลลอฮฺและการปกป้องศาสนาของพระองค์ และเมื่อนั้นเอง ผู้ที่นิ่งเฉยไม่พูดสัจธรรมออกมา ย่อมมีส่วนแห่งบาปประหนึ่งผู้ที่พูดความเท็จ ดังที่ท่านอูบะฮฺลีย

อัดดักกอกﷺกล่าวไว้ว่า: ผู้ที่นิ่งเฉยไม่ปกป้องลัทธิธรรม คือชัฏฏอนใบ้ และผู้ที่พูดความเท็จ คือชัฏฏอนที่พูดได้ และท่านนบีﷺได้ทรงแจ้งไว้ว่าประชาชาตินี้จะแตกออกเป็น 73 กลุ่มและการรอดพ้นจากกลุ่มหายนะทั้งหมดนั้น เป็นสิทธิของจำพวกเดียวที่อยู่บนแนวทางแห่งการเป็นนบีﷺแล้วคนเหล่านี้ต้องการจะรวบยอดประชาชาติให้เหลือเพียงกลุ่มเดียวพร้อมกับการดำรงอยู่ของความแตกต่างทางหลักศรัทธาที่ป็นป่วนสับสนกระนั้นหรือ?! หรือว่าแท้จริงมันคือการเรียกร้องสู่ความเป็นหนึ่งที่จะไปทำลายคำแห่งอัตเตาฮีดกันแน่ ดังนั้นพวกท่านจงระวังเถิด! และหลักฐานของคนเหล่านั้นไม่มีอะไรเลย นอกจากวาทกรรมที่จอมปลอม เช่น:

‘ลัทธิธรรมนั้นชัดเจนอยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องไปตอบโต้หรอก’

‘เสรีภาพในการนับถือและความเชื่อ’

‘อย่ากระพือความขัดแย้งเลย ขออัลลอฮฺทรงชี้ทางนำท่าน’

‘เราจกร่วมมือกันในเรื่องที่เห็นพ้อง และให้อภัยกันในเรื่องที่เห็นต่าง’ และอื่น ๆ ในทำนองนี้

และระดับการศรัทธาที่อ่อนแอที่สุดที่จะถูกกล่าวให้แก่คนเหล่านี้ก็คือ: พวกที่เผยแพร่ความเท็จเขานิ่งเงียบให้เราไหม? เพื่อที่เราจะได้นิ่งเงียบตาม หรือว่าแท้จริงพวกเขากำลังโจมตีหลักศรัทธาต่อหน้าต่อตาและได้ยินกับหู แต่กลับถูกร้องขอให้มีการนิ่งเงียบ? โอ้อัลลอฮฺ ไม่ใช่เช่นนั้นแน่นอน”

وَنُعِيدُ بِاللّٰهِ كُلَّ مُسْلِمٍ مِّنْ تَسْرُبِ حُجَّةِ يَهُودَ، فَهُمْ مُخْتَلِفُونَ عَلَى الْكِتَابِ، مُخَالِفُونَ لِّلْكِتَابِ، وَمَعَ هَذَا يُظْهِرُونَ الْوَحْدَةَ وَالْاجْتِمَاعَ وَقَدْ كَذَّبَهُمُ اللّٰهُ تَعَالٰى فَقَالَ سُبْحَانَهُ: {تَحْسِبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى} وَكَانَ مِنْ أَسْبَابِ لَعْنَتِهِمْ مَا ذَكَرَهُ اللّٰهُ بِقَوْلِهِ: {كَأَنَّا لَا يَتَّاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ} الْآيَةِ.

فَلَا بُدَّ لِّلشُّدَاةِ الْاِعْتِقَادِ الْاِسْلَامِيِّ الصَّافِي مِنْ كُلِّ شَائِبَةٍ: مِنْ كَشْفِ زُيُوفِ الْعِدَاءِ وَالْاِسْتِعْدَاءِ، وَحِرَاسَةِ الصَّفِّ مِنَ الدَّاخِلِ كَحِرَاسَتِهِ مِنَ الْعَدُوِّ الْخَارِجِ سَوَاءً {وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللّٰهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا}، فَنَحْنُ وَلِلّٰهِ الْحَمْدُ عَلَى

أَمْرٍ جَامِعٍ فِي الْإِعْتِقَادِ عَلَى صَوِّهِ الْكِتَابِ وَسُنَّةِ النَّبِيِّ - عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ - ، فَلَا بُدَّ مِنْ لَزِمِ ذَلِكَ بِالذَّبِّ عَنِ الْإِعْتِقَادِ ، وَنَفْيِ أَيِّ دَخِيلٍ عَلَيْهِ ، سِيرًا عَلَى مِنْهَاجِ التَّبَوُّعِ ، وَرَدْعًا ((لِخَفَرَاءِ الْعَدُوِّ)) ، وَاسْتِصْلَاحًا لَهُمْ .
وَهَذَا أَصْلٌ مِنْ أَصُولِ أَهْلِ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ ، وَمِنْهُ نَقَضُهُمْ عَلَى أَهْلِ الْأَهْوَاءِ أَهْوَاءَهُمْ فِي حَمَلَانِهِمُ الشَّرِيسَةِ ، وَهَزَاتِهِمُ الْعَنِيفَةِ لِيَبْقَى الْإِعْتِقَادُ عَلَى مِيرَاثِ التَّبَوُّعِ نَقِيًّا صَافِيًّا . وَإِنَّ الْمُؤْمِنَ لِلْمُؤْمِنِ كَمَا قَالَ شَيْخُ الْإِسْلَامِ ابْنُ تَيْمِيَّةٍ -رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى- فِي ((الْفَتَاوَى)) (٥٣/٢٨) : (الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْيَدَيْنِ تَغْسِلُ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى وَقَدْ لَا يَنْقَلِعُ الْوَسْخُ إِلَّا بِنَوْعٍ مِنَ الْخُسُونَةِ ، لَكِنَّ ذَلِكَ يُوجِبُ مِنَ التَّطَافَةِ وَالتَّعَوُّمَةِ ، مَا نَحْمَدُ مَعَهُ ذَلِكَ التَّخَشُّينَ)
انْتَهَى . فَعَلَى أَهْلِ الْعِلْمِ وَالْإِيمَانِ التَّيَقُّظُ لِمِثْلِكَ الْأَقْلَامِ { وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ } ، وَكُلُّ يَفُومٍ بِهَذَا الْوَاجِبِ حَسَبَ وَسْعِهِ وَطَاقَتِهِ عَلَى مِنْهَاجِ الشَّرِيعَةِ { وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ... } وَالتَّصْحُّ لِكُلِّ مُسْلِمٍ ((مِيثَاقَ نَبَوِيِّ)) وَالسَّلَامُ .

“และเราขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ให้มุสลิมทุกคนพ้นจากการร้าวเผลอซึมเข้ามาของข้ออ้างแห่งชาวยิว เพราะพวกเขาขัดแย้งกันในคัมภีร์และฝ่าฝืนต่อคัมภีร์ และพร้อมกับสภาพความแตกแยกนี้พวกเขากลับแสดงออกซึ่งความเป็นเอกภาพและการรวมตัวกัน ซึ่งอัลลอฮ์ทรงปฏิเสธพวกเขาโดยตรัสว่า:

﴿تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى﴾ الحشر: ١٤

เจ้าคิดว่าพวกเขารวมกันเป็นปึกแผ่น แต่แท้จริงแล้วหัวใจของพวกเขาแตกแยกกัน (59:14)

และส่วนหนึ่งจากสาเหตุแห่งการسابแข่งพวกเขาก็คือ สิ่งที่อัลลอฮ์ทรงระบุด้วยคำรัสของพระองค์ที่ว่า:

﴿كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ﴾ المائدة: ٧٩

พวกเขาต่างไม่ห้ามปรามกันในเรื่องชั่วร้ายที่พวกเขาได้กระทำมันขึ้นมา (5:79)

ดังนั้นบรรดาผู้ที่แสวงหา/ป่าวประกาศหลักศรัทธาอันบริสุทธิ์ผุดผ่องจากทุกมลทิน จำเป็นต้องเปิดโปงความหลงของการเป็นศัตรูและการยุยงให้เกิดความเป็นศัตรู และต้อง

การรักษาแถวรบจากภายใน เช่นเดียวกับการอารักขามันให้พ้นภัยจากศัตรูภายนอกโดยเสมอเท่ากัน ดังคำตรัสที่ว่า:

﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا﴾ آل عمران: ๑๐๓

และพวกเจ้าจงยึดสายเชือกของอัลลอฮ์โดยพร้อมเพรียงกัน และอย่าแตกแยกกัน

(3:103)

ซึ่งพวกเรานั้น การสรรเสริญทั้งหมดเป็นสิทธิแต่อัลลอฮ์ อยู่บนการทำงานที่ประมวลงพร้อมมูลในเรื่องหลักศรัทธาภายใต้แสงนำทางของคัมภีร์และสุนนะฮ์ของท่านนบี ﷺ ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นอย่างยิ่งจากผลพวงของสิ่งดังกล่าวนั้น ในการที่จะต้องมีการปกป้องหลักศรัทธาและขจัดสิ่งแปลกปลอมใด ๆ ที่เข้ามาปนเปื้อนหลักศรัทธาโดยเป็นการดำเนินไปบนแนวทางแห่งนบีและเป็นการขัดขวางต่อบรรดาผู้ค้ำกันให้แก่ศัตรูและเป็นการปรับปรุงแก้ไขให้แก่พวกเขา

นี่คือรากฐานหนึ่งจากบรรดารากฐานของอะฮ์ลุลสุนนะฮ์วัลญะมาอะฮ์ และส่วนหนึ่งจากรากฐานนั้นก็คือ การที่พวกเขาหักล้างต่อชาวอารมณีย์ผู้ต่ำซึ่งอารมณีย์ผู้ต่ำของคนเหล่านั้นในท่ามกลางการโจมตีอันดุเดือดของพวกเขาและการสั่นไหวอันรุนแรงของพวกเขาเพื่อให้หลักศรัทธาดำรงอยู่สืบไปบนมรดกแห่งความเป็นนบีอย่างสะอาดบริสุทธิ์ และแท้จริงตัวตนของผู้ศรัทธาคนหนึ่งนั้น ก็มีไว้เพื่อผู้ศรัทธาอีกคนหนึ่ง ดังที่ซัยคุลอิสลาม อิบน์ตุย์มียะฮ์ (ขออัลลอฮ์ทรงเมตตา) กล่าวไว้ใน อัลफะตาวาย์ ว่า: (ตัวตนของ) ผู้ศรัทธาคนหนึ่งที่มีต่อผู้ศรัทธาอีกคนหนึ่งนั้น ประดุจมือสองข้างที่ข้างหนึ่งล้างอีกข้างหนึ่ง และบางครั้งกราบสกปรกอาจไม่หมดไปนอกจากต้องใช้ความรุนแรงในระดับหนึ่ง (ขัดถู) บ้าง แต่กระนั้นมันก็นำมาซึ่งความสะอาดและความนุ่มนวลได้จริงอันเป็นสิ่ง (ผลลัพธ์) ซึ่งเราจะสรรเสริญต่อการทำให้หายานั้น (การขัดถูแรง ๆ) ไปพร้อมๆ กับมัน (พร้อมกับผลลัพธ์นั้น อันหมายถึงความสะอาดและความนุ่มนวลผู้แปล) จบคำพูดของท่านอิบนุตุย์มียะฮ์ رحمته

ดังนั้นจึงเป็นภาระหน้าที่สำหรับเหล่าผู้รู้และผู้ศรัทธาที่จะต้องตื่นตัวต่อปลายปากกาเหล่านั้น {และพวกเจ้าจงฟาดฟันทุกลำนิ้วที่มาจากพวกเขา} และทุกคนย่อมปฏิบัติหน้าที่นี้ตามพลังกำลังและความสามารถบนแนวทางของบทบัญญัติศาสนา

﴿وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ﴾ التوبة: ๗๙

และบรรดาผู้ซึ่งไม่พบสิ่งใด (ที่จะทำการบริจาคได้) นอกจากเพียงที่พวกเขาสามารถ (9:79)

และการตกเดือนแก่มุสลิมทุกคนนั้นคือ พันธสัญญาในแนวทางนี้... วัชชะลาม”⁴⁵³

ข้อเขียนข้างต้นของชัยคุบฏร์เป็นที่ชัดเจนแจ่มแจ้งถึงความสว่างจ้าของแสงอาทิตย์ อย่างไรก็ตาม เรากลับเห็นอิความเทาบางคนพยายาม “ห้อยโหน” ข้อเขียนบางส่วนของชัยคุบฏร์เพื่อสนองอุดมการณ์รวมชอมกับอัลอะชาอิเราะฮ์ของพวกเขา ดังที่อิความเทานักห้อยโหนคนหนึ่งได้เขียนว่า

“ในหนังสือ ทิลยะฮฺ ฆอลิบุลอิลม์ (ศาสตร์และศิลป์ของผู้แสวงหาความรู้) ชัยคุ บัฏร์ ออบูชัยคุ เราะหิมะฮฺซุลลอฮฺ ได้หยิบยกหน้าประวัติศาสตร์ที่น่าเจ็บปวดมาเตือนสติผู้แสวงหาความรู้ ท่านเรียกสิ่งนี้ว่า การโต้เถียงแบบไบแซนไทน์ มันคือโคกนาฏกรรมทางปัญญาของชาวไบแซนไทน์ ที่เลือกห่มเทพลังงานและสติปัญญาไปกับการนั่งล้อมวงถกเถียงกันหน้าดำหน้าแดงในประเด็นทางเทววิทยาที่ละเอียดอ่อนอย่างเช่น สรุปล้วนลาอิกะฮฺมีเฟอะอะไร พวกเขาแบ่งฝักแบ่งฝ่าย จัดแะตรรกะมาทักลางกันอย่างเอาเป็นเอาตาย เพื่อพิสูจน์ความถูกต้องของตนเอง แต่หารู้ไม่ว่า ในขณะที่เสียงตะโกนโต้เถียงในวงสนทนายังไม่ทันจางหาย ภายนอกกำแพงเมืองนั้น กองทัพศัตรูผู้รุกรานได้กรีธาทัพมาประชิดประตูเมืองเรียบร้อยแล้ว และสุดท้าย กำแพงเมืองก็พังทลายลง พร้อมกับการล่มสลายของอาณาจักร เพราะมัวแต่สาละวนกับเรื่องที่ไม่ได้ช่วยปกป้องบ้านเมือง ชัยคุบฏร์ ได้ยกอุทาหรณ์นี้มาเพื่อเตือนเราว่า การโต้เถียงที่ไร้ผล ย่อมขัดขวางเราออกจากหนทางที่ถูกต้อง”

⁴⁵³ บัฏร์ บินอับดิลละฮฺ ออบูชัยคุ, อัตตะฮฺซึรฺมินมุคตะเศาะรอตมุฮัมมัดอะลียะอ์คอบูนียะฟีตดัฟชีเราะยะลียิตัน ปีฮาตมุฮัมมะฮฺลิลอะอฺลุลอะลามะฮฺ, หน้า 69-71.

ข้าฯ ขอตอบโต้ข้อความเท่าผู้นี้ว่า ข้อเขียนของท่านชัยคุบกร^{๔๕๓}ในหัวข้อ “การโต้เถียงแบบไบแซนไทน์” นั้น ไม่เกี่ยวข้องใด ๆ กับการตอบโต้อัลอะชาอิเราะฮฺ โดยเฉพาะหัวข้อ “พระองค์ทรงอยู่เหนือบัลลังก์ของพระองค์ด้วยตัวตน (ชาติ) ของพระองค์” นั่นก็เพราะตัวชัยคุบกร อุบัยด^{๔๕๔}เสียเองนี่แหละที่มีหนังสือตอบโต้ชัยคุบกร อัสศอบูนียะร็อฮฺอิซติวาล์ และคุณลักษณะของพระเจ้าโดยตรง อีกทั้งตัวของชัยคุบกร^{๔๕๕}ยังตำหนิคนที่กระโดดออกมาขวางการตอบโต้ด้วยวาทกรรมเท็จว่า “เราจะร่วมมือในเรื่องที่เราเห็นตรงกันและจะปล่อยผ่านเรื่องที่เราขัดแย้งกัน” ว่าเป็นพวกที่ต้องการทำลายอัตเตอาฮิด คนที่ห้อยโหนชัยคุบกรในประเด็นที่ชัดเจนขนาดนี้ได้ สำหรับข้าฯ แล้ว เขา คือ “พวกแสรังกู” และ “พวกไร้ยางอาย” ภายหลังจากความจริงได้ปรากฏขึ้น⁴⁵⁴

⁴⁵⁴ ชัยคุบกรมีข้อเขียนที่อธิบายถึงประเด็น “พระเจ้าทรงอยู่เหนือบัลลังก์ด้วยตัวตน (ชาติ) ของพระองค์” โปรดดู อิบน์อุบัยด อัลก็อยเราะวานีย, *อะกิดะตุซซะลัฟมุก็อดดิมะฮฺอิบน์อับบิซัยดอัลก็อยเราะวานีย์ลิกิตาบิฮิฮฺริซาละฮฺ*, ตรวจทานโดย บักร บินอับดิลละฮฺ อุบัยด, หน้า 25-26.